

Hvis behovet er mindre, anvendes bestemmelsen ikke, og ingen andre bestemmelser kan træde i stedet.

Samtidig har det konsekvenser for retten til hjælp efter servicelovens § 84 om merudgifter, om kommunen har imødekommet behovet for hjælp efter den ene eller den anden bestemmelse – eller slet ikke har imødekommet det. Man er nemlig udelukket fra hjælp til merudgifter efter servicelovens § 84, hvis man modtager førtidspension efter de før den 1. januar 2003 gældende regler, men dog således, at man alligevel kan få hjælp til merudgifter efter servicelovens § 84, hvis man er bevilget en hjælpeordning efter servicelovens § 77.

Det vil sige, at kommunernes forskellige definitioner af målgruppen for servicelovens § 77 får betydning for retten til andre af servicelovens ydelser, vel at mærke ydelser med et ganske andet indhold og formål.

For eksempel er man afskåret fra dækning af merudgifter efter servicelovens § 84, hvis man modtager førtidspension efter de gamle regler og bor i en kommune, som er restriktiv i sin fortolkning af servicelovens § 77, og som enten ikke imødekommer behovet for hjælp eller som helt eller (oftest) kun delvis imødekommer behovet for hjælp efter en anden bestemmelse end § 77.

For eksempel er man afskåret fra dækning af merudgifter efter servicelovens § 84, hvis man modtager

førtidspension efter de gamle regler, og hvis man af en eller anden grund har behov for socialpædagogisk bistand efter servicelovens § 73, og hvis kommunen i den situation vælger at imødekomme alle behov, også behov for praktisk bistand m.v., gennem bevillingen af socialpædagogisk bistand.

Det kan næppe udledes, at det er de fleksible kommuner, der har ret, og de restriktive kommuner, der har uret i deres fortolkning af de nævnte bestemmelser, for både bestemmelseernes ordlyd, de gældende vejledninger og ankepraksis giver grundlag for usikkerhed om bestemmelseernes indhold og rækkevidde.

Derimod kan det fastslås, at det aldrig har været Folketingets hensigt, at de mange muligheder i de gældende bestemmelser skal kunne fortolkes således, at nogle personer ikke får den fornødne hjælp. De mange muligheder er tværtimod tænkt som muligheder.

Der er derfor behov for, at Folketinget præciserer, at hensigten med flere forskellige bestemmelser om hjælp i serviceloven og i pensionsloven er, at alle behov skal kunne imødekommes, gerne med individuelle variationsmuligheder og uanset type eller omfang.

Det vil sige, at Folketinget bør præcisere, eventuelt gennem en lovændring, at den enkelte borger har krav på hjælp i fornødent omfang.

Skriftlig fremsættelse

Villy Søvnal (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til praktisk hjælp m.v. for personer mellem 18 og 65 år.

(Beslutningsforslag nr. B 17).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.